

MANON SIKKEL

De beste meester van de hele wereld

zwijsen

met tekeningen van MARJA MEIJER

Voor de liefste kinderen van de hele wereld: Maria en Laszlo

De beste meester van de hele wereld

MANON SIKKEL

met tekeningen van MARJA MEIJER

zwijsen

WIE IS WIE?

meester Frenkie

Aurelia

Katoetje
Beppie

Brahim

juf Rachida

Elvira Badeendje

Aras

Marie

Jack

HET BEGON ZO

Ik zit op de beste school van de hele wereld. En dan bedoel ik eigenlijk de beste school van alle planeten en het hele melkwegstelsel. Je weet niet wat het melkwegstelsel is? Als je op onze school zou zitten, zou je dat wel weten. En dan zou je ook weten dat het op planeet Neptunus altijd superhard waait. Dat een giraffe langer zonder water kan dan een kameel. Dat vogels niet plassen en dat Wellington de hoofdstad van Nieuw-Zeeland is. O ja, en dat er een woord is voor als je bang bent dat je geen bereik hebt met je telefoon. Dan zeg je NOMOFOBIE. Dat woord hoef je niet te onthouden.

Maar misschien dwaal ik een beetje af. Want dit is wat ik eigenlijk wilde zeggen: onze juf heet Rachida. En ze krijgt een baby! Dat is echt serieus het beste nieuws van de hele wijde wereld en alle planeten en sterren en zonnen en manen. Het betekent namelijk dat er straks een klein juf Rachida'tje bij komt.

Wat niet zo leuk is, is dat juf Rachida met zwangerschapsverlof ging. De rest van het schooljaar zouden we een invaller krijgen. En daar ging het vreselijk mis.

Op maandagochtend kwam hij TE LAAT!
Welke meester of juf komt nou te laat op de eerste schooldag? Maar goed. Dat bleek nog het minst erge wat kon gebeuren. Wij zaten netjes in de klas te wachten. Toen hoorden we dit:

TADADADAAAAAADAAAA TADADADAAAAADA
WEP BOEM PRRRRRRRRRT

We renden naar het raam om te kijken wat er op het schoolplein gebeurde. En daar, midden op het schoolplein, stopte de raarste auto die ik ooit heb gezien. Hij leek wel zelfgebouwd. Hij was knalgeel, met zwarte strepen en een toeter die dus zo klinkt:

TADADADAAAAAADAAAA TADADADAAAAADA
WEP BOEM PRRRRRRRRRT

Onze nieuwe meester stapte uit en zwaaide naar ons alsof hij een bekende YouTuber was. Hij had een rood-geruit pak aan, met de grootste witte gympen die ik ooit heb gezien en hij had een T-shirt aan waarop stond: *meesters zijn zeldzaam*.

Op dat moment miste ik mijn lieve juf Rachida. Als er iemand is die echt zeldzaam is, dan is zij het wel.

We gingen weer aan onze tafels zitten, deden onze armen over elkaar, wipten niet op onze stoelen, lieten geen broodtrommels vallen, plakten geen kauwgom onder onze tafels en glimlachten vredig. Ik bedoel maar, we waren echt de beste klas van de hele wereld.

Toen kwam de nieuwe meester de klas in. En hij riep:

'STILTE.'

'Eh ...'

'ARMEN OVER ELKAAR.'

'Maar ...'

'ZITTEN BLIJVEN.'

'Huh?'

'EN LUISTEREN.'

'Oké.'

Daarna ging hij op het bureau zitten, rekte zich uit, glimlachte en zei: 'Ik ben meester Frenkie. Ik snap dat jullie een juf gewend zijn, maar meesters zijn ook leuk. Meesters zijn zeldzaam! Ik heb ontzettend veel zin om jullie les te geven.'

Ik wilde zeggen dat wij niet zo veel zin hadden in les krijgen - van hem. Maar ik vond ook dat we hem nog een kans moesten geven. Je mag nooit op eerste indrukken af gaan. Wie weet viel hij in het echt wel mee.

MEESTER FRENKIE

De eerste week met meester Frenkie viel gelukkig mee. We mochten nog steeds pauze nemen wanneer we dat wilden en naar de wc zonder te vragen. Ook voerde hij een nieuwe regel in. Na één uur in de klas zitten, mochten we steeds een uur buiten spelen. Had ik al verteld dat onze school midden in het bos staat? En dat we in elke boom die om de school staat een boomhut hebben? En dat alle bomen met elkaar verbonden zijn met touwen, zodat je lekker veel kunt klimmen? Buiten spelen bij ons ziet er dus zo uit:

Hoe meer we buiten spelen, hoe gelukkiger we zijn.

Ook bleek meester Frenkie best een goede verhalenverteller. Hij vertelde dat hij zijn auto zelf had gebouwd. En dat die auto niet op benzine reed, maar op elektriciteit, die hij zelf met een windmolentje op het dak van zijn huis opwekte.

Hij vertelde ook dat hij eerst les had gegeven op de Domorenschool in Beekjesdal. Dat hij daar les gaf aan groep nul. Dat is een klas voor hoogbegaafde baby's en huilbaby's. Maar hij werd gek van het gehuil. En dus werd hij invaller op de beste school van de hele wereld.

En dit weten we nu over meester Frenkie:

Hij vindt zijn snor nogal belangrijk.

Hij vindt zijn sneakers ook nogal belangrijk. Die zijn 'vintage', dat betekent dat ze al best oud zijn en superduur.

Meester Frenkie houdt van sporten en hij eet geen vlees, want dat vindt hij zielig voor de dieren.

Hij drinkt groene smoothies als ontbijt.

Hij luistert het liefst naar Indiase filmmuziek.

Hij heeft een hond die Sinatra heet en die heel oud is.

Gran Canaria is zijn lievelingseiland.

Hij woont alleen met zijn hond.

Hij heeft geen kinderen. (Hij heeft ons, zegt hij.)

Hij houdt van voetbal. (Wie houdt er nou niet van voetbal?)

Nu denk je natuurlijk dat alles oké was. En dat was het ook. Tot de dag dat we ook nog een nieuwe leerling in de klas kregen.

Vanaf de allereerste seconde van de allereerste minuut dat ze op de allereerste dag de klas in kwam, was ze de lieveling van meester Frenkie. En dat vonden we niet zo leuk. Want juf Rachida hield van iedereen precies evenveel.

**Meester
Frenkie:**

‘Welkom.’

Aurelia:

‘Dank u wel.’

**Meester
Frenkie:**

‘Klas, mag ik jullie voorstellen aan Aurelia. Vanaf vandaag is zij onze nieuwe leerling. Heel toevallig ken ik haar nog uit groep nul van mijn vorige school.’

Aurelia:

‘O ja, dat was zoouou leuk. We gingen speentje werpen en onze eigen groentehapjes maken. En we deden wedstrijden snel kruipen, dat was echt waanzinnig leuk!’

**Meester
Frenkie:**

‘Zeg maar waar je wilt zitten, Aurelia.’

Wij De beste meester van de hele wereld

Marie zit op de beste school van de hele wereld. Op een dag krijgt haar klas een nieuwe meester. Meester Frenkie houdt van zijn snor, zijn nette pak, zijn witte sneakers. En hij vindt meesters nogal belangrijk. Waar hij niet van houdt, is pesten.

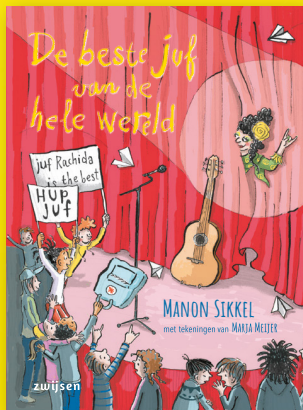
Vlak voor de zomervakantie neemt meester Frenkie de klas mee naar een verlaten eiland. Het lijkt een leuk schoolreisje, maar het is ook een experiment waarbij iedereen zijn telefoon moet inleveren. Helaas gaat er iets heel erg mis en daardoor wordt het een spannende nacht. En waar is meester Frenkie eigenlijk gebleven? Gelukkig heeft Marie als enige haar mobiel niet ingeleverd ...

Lees ook:

Getipt door de Nederlandse Kinderjury!

Over **De beste school van de hele wereld**:
Je merkt aan alles wat een plezier Manon Sikkell gehad moet hebben tijdens het schrijven.
Edward van de Vendel

NUR 283
www.zwijzen.nl

9 789048 744879